Ábrahám Erika

Hétköznapi Eufória

Emlékeztek a lányra, a zöld szemű, szép Eufóriára?
Vörös hajával beragyogta a délelőttöt, ránk nézett,
gyönyörű volt, érfalakon lobbant be az élet.
Képzeljétek, itt van, láttam, olyan, mint volt,
a cébéában járt, kivette kezemből a szatyrot.
Itt van, bemászik az ablakokon, nem ígérget,
jön, átlendül a tér egy más, vörösen lobogó
geometriába, s nem félünk többé, itt van
szép Eufória, nézzétek, ügyesebb a halálnál.

Átvitel

Én nem tudom, ezek a buzi
drótok folyton összeakadnak.
Betölt, nem tölt be, nem válaszol,
kikapcsoltam-e, rém unalmas.
Alig várom a telepátiás részt,
komolyan, ugorjunk már oda!
Nem könnyebb lenne minden
gondolatátvitellel?

De jó lesz majd, gyerekek,
csak úgy, lazán magunkba nézni:
hé, Egyetlen, kösz szépen, elég
szar volt, de most már mindegy,
megjöttek a nullák kis kerülővel!